

23 IANUARIE

SLUJBA

**SF.IERARH-MUCENIC
CLEMENT AL ANCIREI**

**SF.MUCENIC
AGATANGHEL
DE LA ANCIRA**

MINEIUL-GR

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΚΓ ΚΛΗΜΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

(π. Νεκτάριος Μαμαλοῦγκος)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ·
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα, ἰσιῶμεν
Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ
Ἀγίου Κλήμεντος. Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε
νεκρὸν.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ὥφθης μυστικῇ
γεωργίᾳ, περισκαπτόμενον· πόνοις γὰρ ἀσκήσεως,
Πάτερ τεμνόμενος, τῷ δὲ ξίφει τρυγώμενος, τῷ τοῦ
μαρτυρίου, οἶνον κατανύξεως, ἡμῖν ἐκέρασας, οὗ νῦν
ἐμφορούμενοι πάντες, πίσκει τὴν πανίερον μνήμην,
τὴν σὴν ἐορτάζομεν μακάριε.

Ὅτε, ἱερούργεις τὴν φρικτὴν, καὶ τελειοτάτην
θυσίαν, καὶ ὑπερκόσμιον, τότε προσενήνεξαι
ἱεουργούμενος, τὸ σὸν αἷμα δὲ Πάνσοφε, προθύμῳ
καρδίᾳ, αἵματι προσέμιξας, τῷ τοῦ Δεσπότου σου· ὦ

σύ, ῥαντιζόμενος μάκαρ, ὅλος καθαρὸς ἀνεδείχθης,
ὅλος ιερώτατος θεσπέσιε.

Θύων, τὸν Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῆς ἁμαρτίας τὸν
κόσμον, ἀποκαθαίροντα, καὶ φθορὰν καὶ θάνατον
ἐξαφανίσαντα, ἱερεῖον ὡς ἄμωμον, ἐτύθης θεόφρον,
σύμφυτος γενόμενος τῷ ὁμοιώματι, Μάκαρ ζωηφόρου
θανάτου· νῦν δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀξιομακάριστε
τετύχηκας.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀγαθαγγέλου. Ἦχος δ'.
Ὡς γευναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀγαθαῖς ἀγγελίαις σε, συνοδίτην καὶ σύναθλον,
Κλήμης ὁ πανάριστος κατεπλούτησε· μεθ' οὗ τοὺς
δρόμους διήνυσας, τοὺς θείους, στρεβλούμενος, καὶ
παντοίοις ἀλγεινοῖς, ὁμιλῶν Ἀγαθάγγελε, ἕως τέλειος,
γεγονὼς στεφανίτης, πρὸς τὰ ἄνω, μεταβέβηκας
Ἀγγέλοις, συνεπαγάλλεσθαι πάντοτε.

Καὶ ξεσμοῖς δαπανώμενος, καὶ πυρὶ λιπαινόμενος,
καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, ἐπὶ κραβάτου
ἀπλούμενος, σοφὲ Ἀγαθάγγελε, καὶ ὡς ἄρτος
καθαρός, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενος, προσενήνεξαι,
οὐρανίῳ Τραπεζῇ, ἱκετεύων, τοὺς ἐν πίστει σε
τιμῶντας, πάσης ῥυσθῆναι κολάσεως.

Ῥαβδισμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ ἐν ξύλῳ τεινόμενος,
σπαραγμοὺς ὑπήνεγκας καρτερώτατα· καὶ ἐπὶ τέλει
τῶν ἁθλῶν σου, σοφὲ Ἀγαθάγγελε, ἐκτμηθεὶς τὴν
κεφαλὴν, ταῖς ῥανίσι τοῦ αἵματος, ὅλην ἥρδευσας, τὴν

σεπτὴν Ἐκκλησίαν εὐφημοῦσαν, τὰς λαμπράς σου ἀριστείας, κλέος Μαρτύρων πολυάθλε.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τὴν τῶν χρόνων τετραχῶς περίοδον, θεόληπτε ἐπταπλασίασας, τυπτόμενος, ξέόμενος, ἀμείβων πόλεις καὶ χώρας, σταυρούμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' οὔτε πῦρ, οὔτε ξίφος, οὔτε μάστιγες, τὸ τῆς ψυχῆς σου ἔλυσαν στερέμνιον· ἔθραυσας δὲ δαιμόνων ἰσχύν, ἱερομάρτυς Κλήμη· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιланθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε Μήτηρ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΜΓ' 9-14)

Τὰδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν;

ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν

ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'. 7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεῦει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή. Ἦχος πλ. α'.

Ἐπέλαμψεν ἡμῖν σήμερον ἱερὰ πανδαισία, ἐν τῇ τῶν Ἀθλοφόρων πανηγύρει· δεῦτε οὖν φιλέορτοι, πνευματικῶς ἐορτάσομεν τὴν μνήμην αὐτῶν· ὅτι γὰρ οὐ φύσεως νόμῳ ἠνώθησαν, ἀλλὰ χάριτι θείᾳ σύναθλοι γεγόνασιν, καὶ ὥς ἐν δυσοῖ σώμασι, μιᾷ ψυχῇ ἐνοικοῦντες, τὰς βασάνους ἀνδρικῶς

ὑπέμειναν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους τῆς νίκης
δεξάμενοι ἐν οὐρανοῖς, ἰσογεραιοῦσι, καὶ
ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Δεῦτε μουσικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ φωταυγῇ
μνήμῃ τῶν Μαρτύρων, καὶ ἀγαλλόμενοι βοήσομεν·
χαίρετε, οἱ διὰ Χριστὸν τὰς βασάνους
ἐγκαρτερίσαντες· χαίρετε, Γαλατῶν ἀγλάϊσμα, καὶ τῆς
οἰκουμένης δόξα καὶ ἐδραῖωμα.

Ἦχος γ'.

Τριπλὴν τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος ἐδέξω, Μαρτύρων
κλέος Κλήμη πολυάθλε· τὴν μὲν τοῦ βαπτίσματος,
τὴν δὲ τῆς ἀρχιερωσύνης, ὕστατον δὲ τοῦ μαρτυρίου·
διὸ καὶ τοὺς στεφάνους τριπλοὺς ἐδέξω παρὰ Θεοῦ
ἀγαλλόμενος ἐν οὐρανοῖς· μὴ παύσῃ τοίνυν περιέπων
τὴν πόλιν ταύτην ἐκ πολεμίων ἐχθρῶν, συντηρῶν
αὐτὴν ἄτρεπτον, ἐκ τῶν βελῶν αὐτοῦ, ὥς παρρησίαν
ἔχων πρὸς Κύριον.

Ἦχος δ'.

Ἀγάλλου πόλις Ἀγκυρα, καὶ καυχομένη μεγαλυνον
τὸν σὲ περιέποντα, ἔχουσα γὰρ τοιοῦτον προστάτην ἐν
οὐρανοῖς, οὐ φοβήσῃ ἐχθρῶν ἐπιδρομάς, οὐ
δειλιάσῃ ἀντιμαχούντων ἐπιβουλὰς, ἀλλ'
ἐνγκαχομένη Κύριον μεγαλυνον, τὸν ἀναδείξαντά σοι
κράτος κατ' ἐχθρῶν Κλήμην τὸν πολυάθλον.

Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τὸ κράτος σου
Κλήμη σοφὲ εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν θεσπεσίαν

δόξαν, κατ' ἄξίαν εὐφήμως κραυγάζει γεραίρουσα·
χαῖρε, ὁ τὸν Παῦλον ζηλώσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ
Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ
ἀντιπάλου· χαίροις, Ἀγκύρας τὸ καύχημα, καὶ
Ὁρθοδόξων κραταίωμα· ἀρχιποιμὴν πολὺαθλε, ὑπὲρ
ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὡς
παρρησίαν ἔχων Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Δικαίων μνήμην μετ' ἐγκωμίων γίνεται, ὡς φησὶ
Σολομὼν ὁ θαυμάσιος· δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς φιλέοργοι
πνευματικοῖς μελέεσι ἐγκωμιάσωμεν, τοὺς ἀπλανεῖς
φωστῆρας, καὶ στερρόους προμάχους τῆς πίστεως·
Κλήμεντα τὸν γενναῖον ἀδάμαντα, ὥσπερ γὰρ ἄλλου
πάσχοντος ἀνδρικῶς τὰς βασάνους ὑπέμεινεν, καὶ
θῦμα τῷ ὑπὲρ ἡμῶν θυέντι ἐγένετο· διὸ καὶ δίκη
μαγνήτιδος τὸν Ἀγαθάγγελον ἐλκύσας, συγκοινωνὸν
τοῦ μαρτυρίου ἀπέδειξεν· πρὸς οὓς βοήσωμεν· μὴ
ἐλλίπητε Ἅγιοι πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων
ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ
Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ λυτρωτὴς μου
Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν
ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι
θέλων οὓς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ.
Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν
κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ῥωμαλαίως ὑπέφερες, τὰς βασάνους ἀοίδιμε,
ἐκουσίως πάσχων γὰρ ὥσπερ ἄσαρκος, ὑπερορῶν μὲν
σπαράγματα, καὶ βίαιον θάνατον, ὡς ἐκέφρων
ἐραστής, τῆς ἀφθάρτου λαμπρότητος, τοῦ Κυρίου
Σου, Ὃν ἰκέτευε σῶσαι καὶ φωτῖσαι, τοὺς τιμῶντάς
σου τὴν μνήμην, Κλήμη Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Στ.: *Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Ἐξ ἑώας ἀνέτειλας, ὡς ἀστὴρ παμφαέστατος, ταύτην
κατεφώτισας καὶ ἐποίμανας, οἷα ποιμὴν ἀληθέστατος,
τὸ ποίμνιον ἔθρεψας, ἐπὶ χλόην ἀρετῶν, καὶ Θεῷ
ἀνατέθηκας, κλῆρον ἄσυλον, Ὃν ἰκέτευε σῶσαι καὶ
λυτρῶσαι, ἐκ πολλῶν πειρατηρίων, τοὺς τὴν σὴν
μνήμην δοξάζοντας.

Στ.: *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.*

Ἀγαθάγγελον σήμερον, συνελθόντες αἰνέσομεν, καὶ
συνεορτάσομεν εὐφραινόμενοι, καὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ
πίστεως, βοήσομεν ἅπαντες· χαίροις Μάρτυς τοῦ
Χριστοῦ, Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα· χαίροις πρόμαχε,
καὶ φωστήρ τῆς ἑώας καὶ Ἀγκύρας, κλέος καύχημα
καὶ δόξα, καὶ ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα.

Δοξα... Ἦχος α'. Ανατολίου

Τὸν θαυμαστὸν ἐν ἱερεῦσι, Μάρτυρα Κλήμεντα, ἢ ἐν
μακρῷ τῷ χρόνῳ δοκιμὴ τῶν αἰκισμῶν, τῆς εἰς αἰὲν
τῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, ἡξίωσε τρυφῆς, καὶ πλουτεῖ τὰ
θεῖα, ὁ πολλοὺς πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας, τῷ καθ' αὐτὸν
ὑποδείγματι, καὶ πείσας τὴν σάρκα, ἀνωτέρω φρονεῖν

τοῦ θανάτου· Πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ βοήσωμεν·
Μεγαλομάρτυς αἰοίδιμε, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις
σου, τὰς χρονίους ἐνστάσεις, λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν,
καὶ ῥῦσαι τῶν δεινῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου.

Ἴδου πεπλήρωται ἡ τοῦ Ἑσαΐου πρόρρησις·
Παρθένος γὰρ ἐγέννησας, καὶ μετὰ τόκον, ὡς πρὸ
τόκου διέμεινας. Θεὸς γὰρ ἦν ὁ τεχθεὶς· διὸ καὶ φύσις
ἐκαινοτόμησεν. Ἄλλ' ὦ Θεομητορ, ἱκεσίας σῶν
δούλων, σὼ τεμένει προσφερομένας σοι, μὴ παρίδης·
ἀλλ' ὡς τὸν Εὐσπλαχνον σαῖς ἀγκάλαις φέρουσα,
σοῖς οἰκέταις σπλαχνίσθητι, καὶ πρέσβευε σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον Ἀγίου Κλήμεντος. Ἦχος δ'.

Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄνθος
ιερώτατον, καὶ καρπὸς ὡς θεόσδοτος, τοῖς πιστοῖς
πανίερε, ἡδύτατος ἐβλάστησας. Ἄλλ' ὡς Μαρτύρων
σύναθλος, καὶ ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Δόξα. Ἀπολυτίκιον Ἀγίου Ἀγαθαγγέλου. Ἦχος δ'. Ὁ
ὕψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.*

Ὡς ἀγαθῶν ἀγγελιῶν προμηθεά, τῆς πρὸς ἡμᾶς τοῦ
Ἰησοῦ εὐσπλαχνίας, χαρμονικῶς ὑμνοῦμέν σε
Μαρτύρων στερρέ, σὺ γὰρ Ἀγαθάγγελε, ἐναθλήσας
νομίμως, στάσεως ἡξίωσαι τῆς Ἀγγέλων ἀξίως, μεθ' ὧν

πρεσβεύεις πάντοτε Χριστῷ, πάσης ῥυσθῆναι, ἡμᾶς
περιστάσεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον
μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει
σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον,
ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

*Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν
τάφον Σου Σωτήρ.*

Προστάτην σε θερμόν, πρὸς Θεὸν κεκτημένοι,
προστρέχομεν αἰεὶ, τῷ Ἀγίῳ τεμένει, αἰτούμενοι
πρεσβείαις σου, τῶν δεινῶν λυτρωθείημεν, Κλήμη
ἔνδοξε, Μαρτύρων δόξα καὶ κλέος, τοὺς τιμῶντάς σε,
ῥῦσαι παθῶν καὶ κινδύνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἐγγίζει ὁ Κριτής, ἐπὶ θύραις τὸ τέλος, γρηγόρησον
ψυχὴ, καὶ ἐκ βάθους καρδίας, στενάξασα βόησον· τῇ
Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐλευθέρωσον, τῶν φοβερῶν με
βασάνων, καὶ κατάταξον, ἐν ἀναπαύσεως τόπῳ,
Κυρία Θεόνυμφε.

*Μετά τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν
ὠραιότητα.*

Κλήμην τὸν ἔνδοξον Ἱερομάρτυρα, καὶ
Ἀγαθάγγελον, τὸν τοῦτου σύναθλον, δεῦτε φιλέορτοι
εἰς ἓν, φαιδρῶς πανηγυρίσομεν, ἀνδρείως γὰρ
κατέβαλον, πρὸς Χριστοῦ τὰ χαρίσματα· αὐτῶν ταῖς
ἱκεσίαις οἰκτίρμων, δώρησαι πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ ἐπουράνια, φόβῳ ἠγάλλοντο, καὶ τὰ ἐπίγεια,
τρόμῳ ἠύφραινοντο, ὅτε ἡ ἄκραντος φωνή, ἐπῆλθέ σοι
Θεοτόκε, μία γὰρ πανήγυρις, ἀμφοτέροις ἐπέλαμψεν,
ὅτε τὸν Πρωτόπλαστον, ὁ Δεσπότης ἐρρύσατο· διὸ σὺν
τῷ Ἀγγέλῳ βοήσομεν· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

*Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν
Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τῶν ἀνόμων τυράννων τὰς ἀπειλὰς, θεϊκῇ
δυναστείᾳ καταβαλὼν, Κλήμη πολυάθλε, κατὰ χρέος
τιμῶμέν σε, οὐρανόθεν γὰρ πᾶσι πηγάζεις ἰάματα,
καὶ πιστοῶν ἐγένου φωστήρ παμφαέστατος· ὅθεν καὶ
τῆς ἄνω, Βασιλεία ὀπλίτης, ἐδείχθης πανόλβιε, καὶ
Παράδεισον ἔφθασας· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι·
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεςιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην
σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεένης καὶ ἐμπρησμόν, τὸν
κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ καὶ ὀδυρμόν, τὸν

ἐλεεινώτατον, χωρισμὸν καὶ πικρότατον, τοῦ τῶν Ἀγίων κλήρου, καὶ τῆς ὁμηγύρεως, ἐνθυμουμένη φρίξον, ψυχὴ μου καὶ στέναξον, καὶ τὰ γραμματεῖα, τῶν μυρίων χρεῶν σου, ἀπαλεῖψαι ἐπείχθητι, κατανύξεως δάκρυσι, συνεργὸν ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα τὴν ἀγνὴν Θεομήτορα· δι' αὐτῆς γὰρ τῶν πταισμάτων δίδοται ἡ ἄφεσις, τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον, ὀρθοδόξως δοξάζουσι.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Στ.: *Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ.*

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν: *Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...*

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: *Ταῖς τῶν Σῶν Μαρτύρων...*

Καὶ νῦν: *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος δ'. **Στ.:** *Ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Ἀγάλλου πόλις Ἀγκυρα, καὶ καυχομένη μέγαλυνον, τὸν σὲ περιέποντα, ἔχουσα γὰρ τοιοῦτον προστάτην ἐν οὐρανοῖς, οὐ φοβήσῃ ἐχθρῶν ἐπιδρομάς, οὐ δειλιάσῃ ἀντιμαχούντων ἐπιβουλὰς· ἀλλ' ἐγκαυχομένη Κύριον μέγαλυνον, τὸν ἀναδείξαντά σοι κράτος κατ' ἐχθρῶν, Κλήμην τὸν πολυάθλον.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου εἷς, καὶ τῶν Ἀγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Κλήμεντος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Μέλπω τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α' Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας, ὡς Ἱερεὺς, καὶ ὡς Μάρτυς
 ἔνδοξος, τῷ Χριστῷ παρεστηκώς, ἐκτενῶς ἰκέτευε
 τυχεῖν, τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ἐκτεταμένους ἀγῶνας ἐπὶ τῆς γῆς, διανύσας Ὅσιε,
 βασιλείας οὐρανῶν, ἡξιώθης στέφανον λαβεῖν, καὶ
 αἰώνιον ζωὴν τὴν ἀκατάλυτον.

Λελυτρωμένος τῷ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, διὰ πάθους
 ἔσπευσας, πρὸς αὐτὸν ἀναδραμεῖν, μιμητῆς
 γενόμενος παθῶν, Θεοφόρε τῶν αὐτοῦ Ἀγγέλων
 σύσκηνε.

Θεοτοκίου.

Πεποικιλμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεομῆτορ
 ἄκραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπὲρ νοῦν συνέλαβες
 ἡμῖν, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν ἀναπηγάσασα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Ἀγαθαγγέλου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:
Τὴν σὴν ἀνυμνῶ Παμμάκαρ χαίρων χάριν. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α' Ἦχος δ'. Ὁ πατάξας Αἴγυπτον

Τὸν κλεινὸν ἐν Μάρτυσι, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα,
 τὸν ἄγγελον τῇ κλήσει, γεγεννημένον καὶ τῇ πράξει,
 χαρμονικῶς σήμερον, τιμήσωμεν ἐν πίστει, καὶ
 μακαρίσωμεν.

Ἡξιώθης, Ἐνδοξε, τῆς τῶν Μαρτύρων εὐκλείας,
 ἀθλοῦντα θεωρήσας μεγαλοφρόνως ἐν τῇ Ῥώμῃ, τὸν

Ἱερὸν Κλήμεντα· μεθ'οὗ σε συνελθόντες, πίστει
γεραίρομεν.

Νεκρωθεὶς Μακάριε, παντὶ τῷ κόσμῳ ἔδραμες, τὴν
νέκρωσιν κηρύττων, τοῦ Ζωοδότου ἐν σταδίῳ· καὶ
ὑποστὰς βάσανα, ζωῆς ἀδιαδόχου, νῦν κατηξίωσαι.

Θεοτοκίου.

Σαρκωθέντα Κύριον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον,
ἐκύησας Παρθένε, ὃν Ἀγαθάγγελος ποθήσας, ἔξω
σαρκὸς γέγονεν, ἀθλήσας παραδόξως, μεθ' οὗ
ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος
Ὡραίους ἥνεγκας καρπούς, κλῆμα τῆς ζωηφόρου,
χρηματίσας ἀμπέλου, καὶ τούτους μαρτυρικαῖς,
κοσμήσας μαρμαρυγαῖς, τῷ Σωτῆρι, πάντων
καθιέρωσας.

Τοῦ Παύλου ὥφθης μιμητής, πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην, διατρέχων Παμμάκαρ, βαπτίσματι
θεουργῶ, καὶ αἵματος ῥαντισμῶ, ἀγιάζων, τῆς
ὁμολογίας σου.

Θεοτοκίου.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, Πάναγνε Θεομητορ·
μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, καὶ πάντων
Δημιουργόν, Θεὸν Λόγον, Πάναγνε ἐκύησας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ὑμνολογῶ σου τοὺς ἀπείρους παμμάκαρ πόνους,
τὰς στρεβλώσεις καὶ τὰς πολλὰς αἰκίσεις, τὴν

ἀνδρείαν, τοὺς ξεσμούς, καὶ τὸν θάνατον, δι' ὧν
ἡξιώθης, ζωῆς Ἀγαθάγγελε.

Μετὰ μυρίους αἰκισμοὺς σε καὶ ἀλγηδόνας,
ῥαβδισμοὺς τε καὶ ξέσεις Ἀθλοφόρε, ὑποβρύχιος
θαλάσσης, δέδοσαι ἔνδοξε· ἐξ ἧς ὁ τῶν ὅλων,
Δημιουργὸς σε ἐρρύσατο.

Νεανικῶς τε καὶ ἀνδρείως γενναῖε Μάρτυς,
πυρακτώσεις ὑπήνεγκας τῶν ἡλῶν, καιομένης τῆς
σαρκός, καὶ ἄνωθεν δρόσον δεχομένης, ὑπομονῆς
Ἀγαθάγγελε.

Θεοτοκίου.

Ὡ παραδόξου μυστηρίου! πῶς ἡ Παρθένος,
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν ἐδείχθη, ἐν νηδυῖ τὸν
ἀπεριόριστον, ἀστενοχωρήτως χωρήσασα.

*Κάθισμα τοῦ Κλήμεντος. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ
Σταυρῷ.*

Τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς τῇ δρεπάνῃ,
κατατεμνόμενος σοφὲ Ἱεράρχα, ὡς καρποφόρος
ἄμπελος ἐξήνθησας, βότρυας περκάζοντας, καὶ
σταλάζοντας γλεῦκος, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ
ἀθλήσεως Πάτερ· ἐξ ὧν μετέχων πᾶς τις εὐσεβῶς,
καταγλυκαίνει ψυχῆς αἰσθητήρια.

*Δόξα... τοῦ Ἀγαθαγγέλου. Ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης
σήμερον.*

Ἀγαθὸν σε Ἄγγελον γεγεννημένον, θεοσδότοις
λάμπουσιν, ἀνευφημοῦντες εὐσεβῶς, ἐπιτελοῦμεν τὴν
μνήμην σου, κλέος Μαρτύρων, σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Προστασία ἅμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ πρεσβεία
ἔτοιμε, τῶν ἀπορούντων ἐν δεινοῖς, ἀπὸ κινδύνων με
λύτρωσαι· μὴ με παρίδῃς, ἢ πάντων ἀντίληψις.

Τοῦ Ἱεραρχου. Ὡδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις

Κυκλώσας ἅπασαν, τὴν γῆν ἐξέτεινας, τῶν ἀγώνων
τὸ κλῆμα ἀθλητικὴν, στάζον ἀγαλλίασιν, καὶ εὐωδίας
γλυκασμόν, Ἀθλοφόρε παμμακάριστε.

Λειμῶνα θεόντες, τῆς σῆς ἀθλήσεως, ἱαμάτων τὰ
ἄνθη μάκαρ τῶν σῶν, Ἐνδοξε δρεπόμεθα, καὶ
ποικιλία θαυμάτων, τὰς α σθήσεις κατευφραίνομεν.

Ἡμέρας γέγονας, υἱὸς θαυμάσιε, καὶ φωτὸς
ἀνεσπέρου διηνεκῶς, περιουγαζόμενος, τῷ τρισηλίῳ
φωτισμῷ, καὶ τῇ αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίου.

Μαρία Πάναγνε, ἡ καθαρώτατον, γενομένη χωρίον
χωρητικόν, θείας ἐνοικήσεως, τὸν ψυχικόν μου
μολυσμόν, καὶ τὸν ῥύπον ἐξαφάνισον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Πολυώδυνα ἐνεγκών, βασάνων εἶδη γενναῖε
Μάρτυς, σὺν τῷ θείῳ χαίρων Κλήμεντι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ
αἵματος, πᾶσαν τὴν γῆν θεόφρον ἡγίασας.

Ἀνηρτήθης ὡς ὁ Χριστός, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ
κατεξάνθης, τὰς πλευρὰς σιδήρῳ ἔνδοξε, καταπλήξας
ἅπαντας, ὑπομονῇ σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Μεγαλύνοντες τὸν Χριστόν, φρουρὰν κατῴκουν οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς φρουροὶ θείων προστάξεων, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγαθάγγελος ὁ ἀοίδιμος.

Θεοτοκίου.

Μακαρίζομέν σε αἰεὶ, Θεοκυῆτορ εὐλογημένη· δι' ἧς δόξης ἡξιώθημεν, καὶ τὸν πρὶν Παράδεισον, ὃν ἀπώλεσαμεν ἀπελάβομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἰδὴ εἴ. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ

Αἰκίσεις πάνσοφε καρτερῶν, τὰς πολυχρονίους καὶ μακροτάτας, πολύαθλος πέφηνας· νῦν δὲ τῆς ἀφθάρτου μακαριότητος, τρυφήν κατεκληρώσω διαιωνίζουσιν.

Τὴν πίστιν ἄγκυραν ἀσφαλῆ, ὡς καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην, θεμέλιον θέμενος, τῇ σεπτῇ Τριάδι σαυτὸν ἀνέθηκας, ναὸν ἡγιασμένον Πάτερ πανόλβιε.

Ἡ θεοκόσμητος ξυρωνίς, ἡ διαφανὴς ἡγωνισμένη, ἀθλήσεως στάδιον, ἐπιλαβομένη τῆς αἰωνίου ζωῆς, Ἀγγέλοις συγχορεύει καὶ συναγάζεται.

Θεοτοκίου.

Σῶσαι βουλόμενος ἐκ φθορᾶς, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ὁ Κτίστης καὶ Κύριος, μήτραν ἀγνισθεῖσαν Ἀγίῳ Πνεύματι, οἰκήσας ἀπορρήτως ἀνεμορφώσατο.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁρθρον φαεινὸν ἡμῖν.

Ἀνθραξι πυρούμενοι, ἀγαπήσεως τοῦ Παντουργοῦ,
ἐν ἀσβέστω πυρωθείση ἐβλήθητε, καλλίνικοι
Μάρτυρες.

Κόσμος ὠραιότατος, ἀνεδείχθητε τῶν Ἀθλητῶν,
ἀφαιρούμενοι δορὰν τὴν τοῦ σώματος, ἀήττητοι
Μάρτυρες.

Ἀπλωθεῖς εἰς κράβατον, καὶ ὀπώμενος ἐν τῇ πυρᾷ,
Ἀγαθάγγελε Ἀγγέλους ἐξέπληξας, ὁρῶντας τοὺς
ἄθλους σου.

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη φάνηθι, Ἀπειρόγαμε πάντας ἡμᾶς,
πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς πόθῳ
ὕμνουντάς σε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Νομίμως ἀθλήσαντες, τοὺς στεφάνους ἐκ χειρός,
ζωαρχικῆς ἐδέξασθε, χαρισμάτων ποικίλων διανομήν,
καὶ χάριν ἰάσεων, τῶν πιστῶν θεραπεύειν τὰ
νοσήματα.

Ὁ βίος ὁ ἔνθεος, τῶν ἀγώνων ἡ τριβή, τῶν αἰκισμῶν
ἡ ἔνστασις, εὐπρεπείας στεφάνωμα μυστικόν, καὶ
κάλλους διάδημα, καὶ σπολὴ ἀφθαρσίας σοι
γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν
κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ

δεινόν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν πελάγει τοῦ βίου.

Χαριστήριον αἶνον Θεῷ προσῆξας, θεόφρον Ἀθλητά, ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεῖς, ὥς πάλαι οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, καὶ δρόσον δεχόμενος, Ἀγαθάγγελε οὐρανόθεν.

Ἀγαθαῖς ἀγγελίαις ταῖς δι' Ἀγγέλων, νευρούμενος τὸν νοῦν, τοὺς αἰκισμοὺς τε καὶ ἀλγηδόνας, ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου, ῥαδίως ὑπήνεγκας, Ἀγαθάγγελε γενναιόφρον.

Ἱερὰν ξυνωρίδα ὑμᾶς ὁ πλάνος, θεασάμενος σοφοί, δεσμοῖς συνθλίβει, καὶ ποيناῖς συγκόπτει, καὶ φρουραῖς κατακλείει καὶ γέλωτα ὥφλησε, τῇ ἀτρέπτῳ ὑμῶν ἐνστάσει.

Θεοτοκίου.

Ῥαθυμίαν ὕπνου θανατηφόρου, ἀπάλλαξον Ἀγνή, καὶ πρὸς ἐνθέους, γρηγορεῖν με ὕμνους, καὶ καλὰς ἐργασίας, ἐνίσχυσον Δέσποινα, ἵνα πόθῳ ὑμνολογῶ σε.

Κουτάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλῆμα, τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, Κλήμη πολυάθλος ὀφθείς, σὺν τοῖς συνάθλοις τε ἔκραζες· Χριστέ, Μαρτύρων παιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ Οἶκος

Υἱὸς φωτὸς ἀναδειχθεὶς, Θεοῦ συγκληρονόμος, ὡς Ἥλιου ὁ Θεῖος, τὸν Ἀχαάβ ἤλεγξεν, οὕτω καὶ σύ, Κλήμη σοφέ, Βασιλεῖς ἀνόμους, καὶ Τυράννους ἀπηνεῖς, Ἑλλήνων τοὺς πρωτεύοντας, ἐν λόγῳ καὶ ἀληθείᾳ ἐνίκησας, καὶ προσάγεις θῦμα τῷ Κυρίῳ νῦν τὰ πλήθη τῶν εἰς Χριστὸν πιστευσάντων. Διὸ κοινωνὸν τῆς σῆς μαρτυρίας Ἀγαθάγγελον εὐρών, πόλεις ἐναθλῶν συνώδευσας φαιδρῶς κραυγάζων· Χριστέ, Μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Μηνολόγιον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου **Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ἀγκύρας καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.**

*Ἀγαθαγγέλου καὶ Κλήμεντος αἱμάτων,
Τὸ τοῦ ξίφους δίψαιμον ἐπλήσθη στόμα.
Εἰκάδι δ' ἐτμήθητε τρίτῃ Ἀγαθάγγελε, Κλήμη.*

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι

Τῇ αἴγλῃ τοῦ Μαρτυρίου, τὴν οἰκουμένην ἐφαίδρυνας, ἀναμέλπων Χριστῷ διανοίας, καὶ ψυχῆς καθαρότητι· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἱερωτάτη πανήγυρις, οὐρανίῳ φωτὶ λαμπομένη, καταυγάζει τοὺς κρίζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίου.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου, Παρθένε Μήτηρ γεγένησαι,
τῆς τὰ πάντα σοφῶς κυβερνώσης, φυσικῇ ἀγαθότητι·
Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Μὴ παραδώῃς ἡμᾶς.

Ὡσπερ οἱ δύο αἰὲ φωστῆρες, φαιδρῶς τὴν
Ἐκκλησίαν, φωτίζουσι πλουσίως ἄθλων λαμπρότητι,
σὺν Ἀγαθαγγέλῳ ὁ μέγας Κλήμης σκοτασμὸν λύοντες
πονηρῶν ἀπιστίας ἐχθρῶν· οὓς εὐφημήσωμεν
μεγαλοφώνως.

Νεανικῶς τοὺς ξεσμοὺς ὑπέστης, καὶ πάσας
τρικυμίας, τῶν ἀνυποίστων πόνων σαρκὸς σου
τραύμασιν, ἐχθροὺς τραυματίζων τοὺς ἀοράτους,
ἀθλητὰ ἔνδοξε, τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ κοινωνέ,
Ἀγγέλων σύσκηνε, Μαρτύρων κλέος.

Χαίρων ὑπέστης σοφέ, μολύβδου βαρείας
πυρακτώσεις, κατὰ τῆς θείας κάρας ἐπενεχθείσας
σου, καὶ καταφλεγούσας ταύτην διόλου, ὥσπερ τις
ἄσαρκος, Ἀγαθάγγελε στρατιῶτα Χριστοῦ· ὅθεν πίσει
σε δοξολογοῦμεν.

Θεοτοκίου.

Ἀνερμηνεύτου λόγῳ, μετέσχες Παρθένε μυστηρίου,
Θεὸν τὸν ἐν πᾶσιν ὄντα ἀχώρητον, ἀστενοχωρήτως
χωρεῖς καὶ τίκεις, καὶ μαζοῖς ἔθρεψας, βουληθέντα
οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς Θεοτόκον σε ὁμολογοῦντας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ η'. Νόμων Πατρῶν

Ἀναφανέντες φαεινότατοι, ἐπὶ τῆς γῆς φωστῆρες κατελαμπρύνετε, τὸ στερέωμα Πανόβλιοι, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας· ἐν οὐρανοῖς δέ, φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πρωτοτόκων πανήγυριν εὐφραίνετε βοῶντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μέτ' εὐφροσύνης τὴν χαρμόσυνον, τῶν σῶν ἀγώνων μνήμην νῦν ἐορτάζομεν· ὥς γὰρ ἄσαρκος ὑπέμεινας αἰκισμῶν τρικυμίας· ἀλλ' ἀντὶ τούτων, διαιωνίζουσαν τρυφήν ἐπαξίως ἀπέειληφας, ἀντίδοσιν πλουσίαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πεποικιλμένην καὶ ὑπέρλαμπρον, καταστολὴν σὺ δόξης ἀμφιασάμενος, ἀντὶ Πνεύματος Πανόβλιε, χαλεπῆς ἀκηδίας, ἀντὶ βασάνων, τὴν Ἀγγελικὴν διαγωγὴν, ἀντηλλάξω λαβόμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου.

Ἐξ αἰδίου τῷ Γεννήτορι, ὁ συνυπάρχων Λόγος καὶ συννοούμενος, ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων δέ, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, τὴν τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐθεούργησε μορφήν, ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν, ἀσυγχύτως ἐνώσας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου, πῦρ ἀποσβέσας ἀθεΐας,
ἤρδευσας Πανεύφημε, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, πίστει
ἀναθάλλουσαν, καὶ εὐφημοῦσαν ἀξίως, τοὺς
μεγίστους σου πόνους, τὰ παλαίσματα, τὰς λαμπρὰς
ἀριστείας, ἀπαύστως σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Ἰσους ἐκομίσαντο, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους,
Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγαθάγγελος· ὅθεν, ἐν
ὕψιστοις τῷ πάντων βασιλεύοντι παρεστῶντες,
προστάται καὶ ῥύσαι ἡμῶν χρηματίζουσιν,
εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Νέους ἐκμιμούμενος, τοὺς κατασβέσαντας τὴν
φλόγα, τὸ πῦρ ὥσπερ ἄσαρκος, ὑπῆλθες ἀθλοφόρε,
ζήλῳ πυρακτούμενος τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, καὶ
θερμῶς ἀνεβόας Ἀγαθάγγελε· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίου.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν, καὶ ἀκαταίσχυντον ἐλπίδα,
τεῖχος ἀπροσμάχητον, καὶ θεῖαν προστασίαν, ὁ λαός
σου ἔχει σε, ὁ σὲ δοξάζων Παρθένε· καὶ σωζόμενος,
κράζει ἐμμελέστατα· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου,
ἀπαύστως τὸν Κύριον.

*Τοῦ Ἱεράρχου. Ἠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν
ἀδύνατον*

Λουτρῷ τοῦ φωτοειδοῦς βαπτίσματος, τελειωθείς,
καὶ τῆς ἱερωσύνης τῷ χαρίσματι, καὶ Μαρτύρων
αἵματι λουσάμενος, ὅλος πεφωτισμένος, χαίρων

ἀνέδραμες, πρὸς τὰς οὐρανίους στρατιάς
θεομακάριστε.

Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων στέφανος, Λόγος Θεοῦ
στεφάνῳ τῶν χαρίτων ἐκόσμησε, σὴν ἁγίαν κορυφὴν
θεσπέσιε, ὁ τῆς δικαιοσύνης, ἄδυτος Ἥλιος, δι' ὃν
τοὺς ἀγῶνας τοὺς μακροὺς, χαίρων ὑπέμεινας.

Θεοτοκίου.

Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄναρχος, σωμαθθεὶς, υἱὸς
καὶ τῆς Παρθένου γεγένηται, εὐδοκία τοῦ Πατρὸς καὶ
Πνεύματος, θείου τῇ συνεργείᾳ· ὅθεν ἀνέπλασε, τὴν
καταφθαρεῖσάν μου μορφήν, ὡς παντοδύναμος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐποίησε κράτος.

Ὡς ζευγος ὥραϊον, Ἀγαθάγγελος ὁμοῦ, ὁ ἔνδοξος
καὶ Κλήμης ὁ γενναῖος, φανέντες μαρτυρικαῖς,
ἐλαμπρύνθησαν στολαῖς· καὶ νῦν στεφανηφόροι τῷ
Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων, εὐκλεῶς παρίστανται,
σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις.

Σαρκὸς οὐκ ἐφείσω, ὁμιλούσης χαλεποῖς, ἐν
πλείοσι καιροῖς κολαστηρίοις, ἐφέσει τῶν ἀγαθῶν, ὧν
ἠτοίμασε Θεός, τοῖς θείοις θεράπουσιν αὐτοῦ· μεθ' ὧν
περιπολεύεις, Μάρτυς Ἀγαθάγγελε, χαίρων εἰς
αἰῶνας.

Ἡ γῆ ἐορτάζει, καὶ χορεύει οὐρανός, ἀγάλλονται
χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ καρδίαι τῶν πιστῶν,
εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὴν μνήμην σου σήμερον σοφέ· ἐν
ἧ τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης
ἐπηρείας.

Θεοτοκίου.

Φωτίζεις τὸν κόσμον, ἀνατείλασα τὸ φῶς
 Πανάμωμε, τὸ λάμπαν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς
 ὑπὲρ νοῦν, διὰ τοῦτό σοι βοῶ. Τὸ σκότος ἀπέλασον
 Ἀγνή, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, τῶν ἀτάκτων λογισμῶν,
 ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὴν γῆν κυκλώσας
 ἄπασαν, καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγώνων, ἐκτείνας
 Κλήμη τὸ κλῆμα, τῇ ἑλικί τῆς Πίστεως, ζωγεῖς τὸν
 Ἀγαθάγγελον, συγκοινωνόν σοι Μάρτυρα, τῆς ἀγαθῆς
 ἀγγελίας, ἐπώνυμον ἀθλοφόρον.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Κλήμη ποιμὴν θεόληπτε, τῶν Ἀρχαγγέλων
 σύσκηνε, ὡς παρρησίαν πλουτίσας, πρὸς τὸν Χριστὸν
 ἱεράρχα, οὗ καὶ τῷ θρόνῳ Ἁγίε, ἐνδόξως νῦν
 παρίστασαι, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν
 φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίου.

Ὡς οὔσα καθάρωτατον, δοχεῖον Θεονύμφευτε, τῆς
 τῶν παθῶν με ἀχλύος, δεῖξον ἐλεύθερον Κόρη,
 βρυγμοῦ ὀδόντων σκώληκος, καὶ τοῦ πυρὸς
 ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Δέσποινα, ὅπως ἐν Πίστει
 ὑμνῶ σε, εὐλογημένη Μαρία.

Αἶνοι. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Καθάπερ κάρπιμον κλῆμα τῆς ὁσιότητος, ἐν τῇ ἀμπέλῳ μείνας, ἱερώτατε Κλήμη, τῇ τοῦ μαρτυρίου κερνοδωτῶν, οἶον οἶνον σωτήριον, τὸ ἐκχυνόμενον αἷμα ἐκ σῆς σαρκός, τοῖς πιστοῖς Μαρτύρων ἔρεισμα.

Ἐξ ἀγαθῆς ἀγγελίας τοῦ σὲ διδάξαντος, Θεῷ ἀφιερώθης Ἀγαθάγγελε Μάρτυς, ὀλόκληρος θυσία· διὸ καὶ θυεῖς, πρὸς Αὐτὸν ἀναβέβηκας, τὸν τοὺς στεφάνους πορίζου τοῖς δὲ αὐτόν, ἐναθλοῦσι καρτερώτατα.

Ποικίλοις ἄνθεσι δεῦτε κατακοσμήσομεν, ἱεραρχῶν τὸ κλέος, καὶ Μαρτύρων τὴν δόξαν, Κλήμεντα τὸν θεῖον καὶ πρὸς αὐτόν, μετ' αἰνέσεως κράζομεν· σῶσον τὴν ποιμήνην σου ταύτην ἐκ συμφορῶν, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Ὁ θαυμαστός ἐν Ἀγίοις ὑπάρχων Κύριος, σὲ τῇ ἀφθόνῳ δόξῃ, τοῦ αὐτοῦ χαρισμάτων, ἐδόξασεν ἐν κόσμῳ καὶ τῶν ψυχῶν, καὶ σωμάτων παρέχετο, θεραπευτὴν ἱεράρχα τοῖς εὐσεβῶς, εὐφημοῦσί σε Κλήμεντα.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Μαρτύρων τοὺς κοσμήτορας, καὶ κήρυκας τῆς ἀληθείας, δεῦτε φιλέορτοι πνευματικοῖς ὕμνοις ἐγκωμιάσωμεν· Κλήμην, τὸ κλῆμα τῆς πίστεως, τῷ ἐν τῇ ζωηρρύτῳ ἀμπέλῳ μείναντι, καὶ βότρυας ἀληθείας καρποδοτίσαντι· καὶ Ἀγαθάγγελον τὸν ὑπ' αὐτοῦ ζωγρηθέντα, καὶ Θεῷ δι' ἐκχύσεως αἵματος προσενεχθέντα· πρὸς οὓς βοήσομεν· μὴ παύσητε

ἐξιλεεῖν, ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, τοῦ δοθῆναι αὐτῇ εἰρήνην σταθεράν, καὶ ὁμόνοιαν πίστεως καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Τὸν ἐκ τῆς Ἀγκύρας Θεῖον βλασπόν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἱερώτατον θαυμαστόν, τὸν Θεῖον ποιμένα, καὶ λειτουργὸν Κυρίου, Κλήμεντα τὸν μέγαν, πάντες ὑμνήσωμεν.